

Bruxelles, 12 decembrie 2025
(OR. en)

16772/25
ADD 3

**Dosar interinstituțional:
2025/0399 (COD)**

**ENER 677
TRANS 644
RELEX 1683
ECOFIN 1735
ENV 1384
CODEC 2126
IA 231**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	11 decembrie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	SWD(2025) 2001 final
Subiect:	DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI REZUMAT AL RAPORTULUI PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI [Pachetul privind rețelele europene] Care însoțește documentele Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (UE) 2019/942, (UE) 2019/943 și (UE) 2024/1789 și de abrogare a Regulamentului (UE) 2022/869 Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 și (UE) 2024/1788 în ceea ce privește accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul SWD(2025) 2001 final.

Anexă: SWD(2025) 2001 final

Bruxelles, 10.12.2025
SWD(2025) 2001 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI
REZUMAT AL RAPORTULUI PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI

[Pachetul privind rețelele europene]

Care însoțește documentele

**Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice
transeuropene, de modificare a Regulamentelor (UE) 2019/942, (UE) 2019/943 și (UE)
2024/1789 și de abrogare a Regulamentului (UE) 2022/869**

**Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A
CONSILIULUI de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 și (UE)
2024/1788 în ceea ce privește accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor**

{COM(2025) 1006 final} - {SEC(2025) 2000 final} - {SWD(2025) 2000 final}

A. Necesitatea de a acționa

Care este problema și de ce este o problemă la nivelul UE?

Infrastructura rețelelor energetice joacă un rol esențial în revigorarea competitivității europene, în asigurarea securității Uniunii noastre și în tranziția energetică și decarbonizare. Rețelele energetice ale UE se confruntă cu provocări noi și semnificative în ceea ce privește sprijinirea unui sistem de energie electrică din ce în ce mai electrificat, descentralizat, digitalizat și flexibil, caracterizat de o pondere tot mai mare a surselor regenerabile variabile de energie. Evaluarea impactului a identificat trei probleme principale.

În primul rând, proiectele de infrastructură existente și planificate nu sunt suficient de bine orientate către atingerea obiectivelor UE în materie de energie și climă. Există un decalaj substanțial între nevoile noastre transfrontaliere în materie de infrastructură electrică și viteza și nivelul actual de dezvoltare a infrastructurii, atât la nivelul rețelei de transport, cât și la nivelul rețelei de distribuție. În ceea ce privește energia electrică, jumătate din nevoile transfrontaliere de energie electrică pentru 2030 (32 din 66 GW) nu sunt abordate în prezent și se preconizează că acest decalaj va crește la 37 GW până în 2040. Neabordarea nevoilor în materie de infrastructură ar putea împiedica decarbonizarea sistemului, ar putea submina securitatea aprovizionării și ar putea duce la o fragmentare suplimentară a pieței și la creșterea prețurilor la energie. În plus, o mai bună planificare și integrare a rețelei de hidrogen va fi esențială pentru a asigura optimizarea sistemului și decarbonizarea industriei.

În al doilea rând, punerea în aplicare a proiectelor de infrastructură, de energie din surse regenerabile și de stocare, precum și a stațiilor de reîncărcare este prea lentă, sporind costurile globale ale proiectelor și împiedicând decarbonizarea sistemului. Finalizarea proiectelor de infrastructură de energie electrică durează până la 7,5 ani pentru rețelele de distribuție și până la 10 ani pentru rețelele de transport. În cazul proiectelor transfrontaliere, întârzierile pot fi cauzate de dificultăți în ajungerea la un acord privind **partajarea costurilor** atunci când proiectele aduc beneficii în afara statelor membre gazdă. În plus, **procedurile de autorizare** întârziate constituie în continuare un blocaj major.

În final, preocupările legate de securitatea infrastructurii. Incidentele recente de securitate fizică și cibernetică au evidențiat riscul ca actori ostili să vizeze infrastructura energetică a Europei, cu implicații în materie de costuri economice și consecințe asupra stabilității sistemului nostru energetic. Există, de asemenea, un interes tot mai mare din partea actorilor din țările terțe de a investi în infrastructura energetică a UE, ceea ce poate spori expunerea UE la riscurile legate de securitatea energetică. Dincolo de actele deliberate de sabotaj, riscurile emergente, inclusiv pericolele naturale și impacturile legate de climă, afectează, de asemenea, reziliența infrastructurii energetice a UE.

Fără o acțiune în timp util la nivelul UE, în actualul cadru legislativ și de politică, este probabil ca aceste probleme să persiste sau să se agraveze și mai mult.

Obiective: Care este rezultatul urmărit?

Obiectivul general al pachetului privind rețelele europene este de a asigura dezvoltarea în timp util și eficientă a unei infrastructuri energetice reziliente, a energiei din surse regenerabile și a flexibilității, inclusiv a stocării și a stațiilor de reîncărcare, în întreaga UE. Acest lucru va permite UE să își îndeplinească obiectivele în materie de energie și climă, inclusiv asigurarea accesibilității energiei din punctul de vedere al prețului printr-o mai bună interconectivitate, ceea ce va duce la convergența prețurilor, la reducerea prețurilor angro ale energiei electrice și la o volatilitate mai scăzută a prețurilor energiei electrice, precum și la o

conectare accelerată a producției și a cererii. **Obiectivele specifice** ale inițiativei sunt i) de a se asigura că proiectele incluse în planurile de dezvoltare a rețelei și selectate ca proiecte de interes comun (PIC) sau proiecte de interes reciproc (PIR) răspund nevoilor de infrastructură identificate, ii) de a facilita utilizarea instrumentelor de partajare a costurilor pentru implementarea mai rapidă a proiectelor de infrastructură transfrontalieră, iii) de a scurta și simplifica procedurile de autorizare pentru infrastructura energetică, energia din surse regenerabile și proiectele de stocare, precum și pentru stațiile de reîncărcare și iv) de a spori securitatea fizică și cibernetică și reziliența infrastructurii energetice transfrontaliere.

Care este valoarea adăugată a acțiunii la nivelul UE (subsidiaritate)?

Infrastructura de transport al energiei și, din ce în ce mai mult, rețelele de distribuție a energiei electrice au un caracter și un impact transeuropean sau transfrontalier. Caracterul interconectat al rețelei energetice europene necesită o coordonare strânsă a planificării la nivel național și la nivelul UE. Doar reglementările naționale sunt inadecvate, deoarece administrațiile naționale nu sunt în măsură să gestioneze planificarea infrastructurii transfrontaliere. O planificare eficientă la nivelul UE poate îmbunătăți integrarea surselor de energie curată, poate răspunde nevoilor pieței energiei electrice și poate asigura securitatea aprovizionării, având ca rezultat o rețea mai eficientă și reducerea nevoilor de extindere a rețelei.

Acțiunea UE privind energia din surse regenerabile în temeiul Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile (RED) aduce valoare adăugată, deoarece este mai eficientă și mai eficace decât acțiunile individuale ale statelor membre, evitând o abordare fragmentată prin gestionarea tranziției sistemului energetic european într-un mod coordonat. Ea asigură reducerea netă a emisiilor de gaze cu efect de seră, profită pe deplin de avantajele economiilor de scară și ale cooperării tehnologice în Europa și oferă investitorilor siguranță într-un cadru de reglementare la nivelul UE.

B. Soluții

Care sunt diferitele opțiuni disponibile pentru atingerea obiectivelor? Există o opțiune preferată?

Au fost identificate trei opțiuni de politică pentru atingerea obiectivelor acestei inițiative: 1) **o abordare ascendentă consolidată**, cu o intervenție suplimentară minimă la nivelul UE și cu modificări limitate ale cadrului legislativ și de politică actual; 2) **trecerea de la o abordare ascendentă la o abordare mai descendentă, cu o orientare mai puternică** de la nivelul UE și cu introducerea unor modificări mai semnificative ale cadrului legislativ și de politică și 3) o abordare **descendentă completă** pentru proiectele transfrontaliere de infrastructură și energetice la scară largă, inclusiv modificări structurale și instituționale substanțiale ale statu-quo-ului și un grad mai ridicat de centralizare și raționalizare la nivelul UE.

Fără a aduce atingere considerentelor politice și propunerii legislative finale a Comisiei pentru pachetul privind rețelele europene, pe baza evaluării tehnice și a comparării opțiunilor (a se vedea secțiunile 6 și 7 din raportul de evaluare a impactului), în timp ce opțiunea de politică 3 ar prezenta unele beneficii, în ansamblu, **opțiunea de politică 2 (OP2) pare a fi mai eficace, mai eficientă și mai coerentă** cu cadrul general de politică al UE. De asemenea, se consideră că aceasta are rezultate mai bune în ceea ce privește **subsidiaritatea și proporționalitatea**.

OP2 ar implica mai multe modificări ale cadrului legislativ și de politică al UE, inclusiv măsuri pentru i) a asigura o mai mare transparență, control și coordonare a **planificării rețelei** atât la nivelul UE, cât și la nivel național, a introduce un mecanism de eliminare a

lacunelor pentru a răspunde nevoilor în materie de infrastructură și a integra mai bine soluțiile fără cabluri și liniile interne, ii) a spori transparența și a consolida principiile pentru a **facilita partajarea costurilor** și a stabili un cadru pentru **gruparea voluntară a proiectelor**, iii) modificări legislative pentru a **accelera și a simplifica și mai mult procedurile de autorizare** pentru rețelele transfrontaliere și naționale de transport și pentru rețelele locale de distribuție, precum și pentru proiectele privind energia din surse regenerabile și de stocare și pentru stațiile de reîncărcare, iv) a introduce cerințe suplimentare pentru a **spori securitatea fizică și cibernetică** a infrastructurii transfrontaliere de energie electrică.

Care sunt punctele de vedere ale diferitelor părți interesate? Care sunt susținătorii fiecărei opțiuni?

Măsurile incluse în opțiunea preferată sunt sprijinite în mare măsură de opiniile părților interesate, care diferă totuși în ceea ce privește unele aspecte (a se vedea anexa 2). Majoritatea respondenților sunt de acord că actualul **cadru de guvernare** al TYNDP-urilor, inclusiv rolurile părților interesate, ar trebui revizuit pentru a spori eficacitatea. În plus, aproximativ jumătate dintre respondenți afirmă că actualul proces TYNDP nu reușește să identifice lacunele în materie de infrastructură. Părțile interesate au opinii divergente cu privire la măsura în care TYNDP ar trebui să aibă o abordare mai descendentă a planificării infrastructurii, operatorii de sistem tinzând să manifeste o preferință pentru statu-quo. Majoritatea părților interesate au clasificat **autorizarea** drept principalul obstacol în calea dezvoltării rețelei Europei în funcție de nevoile tranziției energetice. Părțile interesate au solicitat, de asemenea, măsuri suplimentare pentru a accelera autorizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile și stocarea.

C. Impactul opțiunii preferate

Care sunt avantajele opțiunii preferate?

Se preconizează că OP2 va aduce beneficii economice, de mediu și sociale substanțiale și va reduce costurile administrative și de ajustare pentru părțile interesate.

Se preconizează că OP2 va genera **economii semnificative de costuri pentru sistemul energetic**. O mai bună **planificare a infrastructurii energetice** ar conduce la o rețea mai optimă și mai rezilientă, ceea ce ar putea duce la o reducere cu aproximativ 14 miliarde EUR/an a costurilor sistemului și la economii nete anuale de 8 miliarde EUR/an pentru 2040. Un **cadru îmbunătățit de partajare a costurilor** ar facilita materializarea și punerea în aplicare mai rapidă a proiectelor transfrontaliere, cu beneficii socioeconomice semnificative în materie de bunăstare. În plus, se preconizează că OP2 va reduce **termenele de autorizare** și, prin urmare, punerea în aplicare a proiectelor, ceea ce ar genera beneficii în ceea ce privește costurile evitate ale întârzierilor pentru inițiatorii proiectelor. În cele din urmă, prin îmbunătățirea **securității infrastructurii energetice**, OP2 ar putea aduce beneficii în ceea ce privește evitarea pierderii bunăstării economice și a costurilor reparațiilor.

Aceste economii ar aduce fi în favoarea consumatorilor, a producătorilor de energie electrică și a operatorilor de sistem prin îmbunătățirea **competitivității** și crearea de **beneficii sociale**. Reducerea costurilor sistemului energetic ar atenua creșterea tarifelor de rețea pentru consumatori, inclusiv pentru industrie. OP2 ar avea, de asemenea, un impact pozitiv asupra **digitalizării**, punând un accent mai puternic pe soluțiile fără cabluri și pe digitalizarea procedurilor de autorizare. În cele din urmă, se preconizează că OP2 va **reduce costurile administrative și de ajustare** pentru întreprinderi (inclusiv pentru producătorii de energie, inițiatorii proiectelor, OTS și ENTSO) prin raționalizarea planificării infrastructurii, a proceselor de depunere și evaluare a PIC/PIR, precum și a procedurilor de autorizare. În ceea

ce privește **beneficiile pentru mediu**, opțiunea de politică preferată ar putea duce la o reducere a emisiilor de CO₂ (aproximativ 27 Mtone/an).

Care sunt costurile opțiunii preferate?

Evaluarea indică faptul că se preconizează ca OP2 nu va avea un impact negativ semnificativ asupra economiei, societății sau mediului. Cu toate acestea, unele măsuri pot implica costuri **suplimentare limitate de asigurare a conformității** pentru anumite părți interesate. Pentru **întreprinderi**, OP2 poate implica costuri administrative și de ajustare suplimentare pentru OTS și inițiatorii proiectelor, legate de rolul acestora în identificarea nevoilor de infrastructură și în monitorizare, precum și de noile cerințe de raportare legate de securitate. Aceste costuri ar fi fie limitate, fie compensate prin alte măsuri, inclusiv preluarea de către Comisie a anumitor sarcini de planificare de la ENTSO, o frecvență redusă și simplificarea TYNDP, precum și simplificarea proceselor de depunere a PIC/PIR. Procedurile de autorizare simplificate și digitalizate ar reduce, de asemenea, sarcina administrativă pentru întreprinderi. Deși economiile anuale de costuri pentru întreprinderi nu pot fi estimate pe deplin, deoarece nu au fost disponibile date relevante, se poate concluziona că OP2 ar conduce la economii ale costurilor recurente. În plus, nu se preconizează că inițiativa va impune costuri suplimentare pentru **cetățeni**.

Pentru **statele membre și autoritățile naționale**, OP2 ar crea costuri administrative suplimentare pe termen scurt, legate de punerea în aplicare a cadrului legislativ revizuit (a se vedea mai jos). În cele din urmă, OP2 va implica costuri suplimentare pentru **Comisie și ACER**, care și-ar asuma un rol mai important în planificarea infrastructurii.

Care sunt efectele asupra IMM-urilor și asupra competitivității?

Nu se preconizează că această inițiativă va avea implicații specifice asupra competitivității IMM-urilor, în plus față de considerațiile de mai sus privind competitivitatea. Extinderea și modernizarea rețelei UE, combinate cu utilizarea sporită a energiei din surse regenerabile, vor îmbunătăți accesul la energie electrică și vor spori aprovizionarea, în beneficiul tuturor actorilor, inclusiv al IMM-urilor. Acest lucru va **reduce costurile sistemului energetic** pentru toți consumatorii și, la rândul său, poate reduce costurile de aprovizionare.

Va exista un impact semnificativ asupra bugetelor și a administrațiilor naționale?

Se preconizează că OP2 va avea un impact limitat asupra bugetelor și administrațiilor autorităților naționale relevante. Este posibil ca statele membre să fie nevoite să aloce resurse suplimentare pentru a sprijini procesul revizuit de **partajare a costurilor**, în special pentru a permite ANR-urilor să efectueze evaluări și să ia decizii cu privire la proiectele potențiale și să se implice în reglementarea proiectelor în afara teritoriului lor. De asemenea, pot fi necesare resurse suplimentare pentru punerea în aplicare a **dispozițiilor revizuite în materie de autorizare**, inclusiv pentru a dota autoritățile de autorizare cu personalul, competențele și instrumentele necesare. Cu toate acestea, se preconizează că aceste costuri suplimentare pe termen scurt vor fi compensate de beneficii în ceea ce privește simplificarea, accelerarea și digitalizarea procedurilor pe termen mai lung.

Vor exista alte efecte semnificative?

Nu se preconizează niciun alt impact. Se preconizează că OP2 va contribui la o simplificare substanțială a planificării și guvernancei infrastructurii în Uniune, precum și a autorizării (a se vedea secțiunea 8.2.).

Proportionalitatea

OP2 este evaluată ca fiind în măsură să îndeplinească obiectivul pachetului privind rețelele europene într-un mod eficace și eficient, fără a impune costuri suplimentare semnificative actorilor relevanți. Aceasta nu ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor prezentei inițiative și, prin urmare, este considerată proporțională.

D. Acțiune subsecventă

Când va fi reexaminată politica?

Comisia va monitoriza și va evalua impactul legislației în raport cu un set de indicatori (a se vedea secțiunea 9) care să permită măsurarea progreselor înregistrate în atingerea obiectivelor specifice și operaționale. O revizuire a eficacității noii legislații ar putea avea loc până la sfârșitul anului 2032, când ar fi trebuit finalizat cel de al doilea proces de selecție a PIC și PIR în temeiul noului cadru.